அழைத்து ஆங்காங்கே இருக்கின்ற ஆர்.டி.ஓக்களின் உதவியைக் கொண்டு, எந்த அளவுககு அதிகமாக லாரிகளை இந்த இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் அனுப்ப முடியுமோ அவ்வளவு லாரிகளையும் அனுப்ப வேண்டும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு உறுப்பினர் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பி அதற்கு அமைச்சர் பதில் சொல்லுகிற நேரத்தில் அதற்கு இடையூறு செய்வது போல், அந்த உறுப்பினர் இடத்தில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. விசுவநாதன்: ஆகவே, இரயில்வே வேகன்கள் மட்டும் போதாது என்று லாரிகளையும் அதிகரிப்ப தற்கு எல்லா மாவட்டங்களிலும் அங்கே இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களையும், ஆர்.டி.ஓக்களையும் கேட்டு, எவ்வளவு அதிகமான லாரிகளைத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கும், நாகப்பட்டினம்-காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திற்கும் அனுப்ப முடியுமோ அவ்வளவு லாரிகளையும் அனுப்ப வேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நெல் கொள்முதல் நிலையங்களில் நெல் தேங்காமல் உடனடியாக அவைகள் எங்கே போய்ச் சேர வேண்டுமோ அங்கே அனுப்புவதற்கு வேண்டிய எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளையும் நமது புரட்சித் தலைவி அவர் களுடைய அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இன்னொரு சிறு பிரச்சினையையும் இங்கே குறிப்பிட்டார் கள். அது தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. நான் அதிலே, சி.பி.எம்., சி.பி.ஐ. ஆகிய இரண்டு கட்சிகளையும் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, அதிகமான தொழிலாளர்கள் இப்போது தேவைப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஏற்கனவே இருந்த தொழிலாளர்களைத் தவிர, மற்றவர்கள் யாரும் புதி தாக வேலைக்கு வரக்கூடாது என்ற நிலையை மேற்கொள்ளா மல், புதிதாக வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டால்தான் நீங்கள் கேட்கிற கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, அதிலே பிரச்சினை செய்யாமல் ஒத்து ழைக்க வேண்டுமென்று இரண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர் களையும் நான் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(ஆ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படாததால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. குமாரதாஸ், திரு. சுந்தரதாஸ், திரு. லாரன்ஸ், திரு. அம்மமுத்து பிள்ளை ஆகியோர் கன்னியாகுமரி மாவட்டததில் ஆசிரியர்கள் சிலர்

ஊதியம் இல்லாத காரணத்தால் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற பிரச்சினை குறித்து என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றிச் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். திரு. குமாரதாஸ்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த பல ஆண்டுகளாகத் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினையாக இருந்த ஊதியம் இல்லாத ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையின் அடிப்படையில் பல கட்டப் போராட்டங்களை நடத்திய ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற இந்த அரசு, கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில், அதாவது 1—6—1991 முதல் அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படும் என்ற உத்தரவினை, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்தார்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றியினைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், 1991 வரைக்கும் அரசு அனுமதியுடன் அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் ஊதியம் வழங்கிட வேண்டும் என்று சொல்லி, அவர்களுக்குக் கொடுத்த உத்தரவாதத்தையும், உறுதிமொழியையும் உடனடியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலே, வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆசிரியப் பெருமக்கள் தொடர்ச்சியாகப் போராட்டம் நடத்தி வருகின்றார்கள். கிட்டத்தட்ட 300-க்கும் அதிகமான ஆசிரியைகளும், 200-க்கும் அதிகமான ஆசிரியர்களும் இன்றைக்குக் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எனவே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய ஒப்புதலின் அடிப்படையில், அளித்த உறுதி மொழியினை உடனடியாக நிறைவேற்றி, இந்த மாதத்திலேயிருந்து அவர்களுக்கு ஊதியம் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய முன் வருமா என்பதையும், அதே போல், அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு என்று போராடி வருகின்ற, போராடி இன்றைக்குச் சிறையிலே இருக்கின்ற அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு அரசு முன் வருமா என்பதையும் அறிய விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மா. சுந்தரதாஸ்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊதியம் இல்லாத ஆசிரியர்கள் பல ஆண்டுகளாக இந்தப் போராட்டத்தை நடத்தி வருகின்றார்கள். கடந்த ஆளுநர் ஆட்சியிலேதான் ஒரு ஆணை போடப்பட்டது. இவர்களுடைய வேலைக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது, இங்கே நிதி நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருப்பதை எல்லா உறுப்பினர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், இந்த ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகப் படிப்புவித்த மாணவர்கள் இன்று பட்டதாரிகள்

ஆகியிருக்கின்றார்கள். சிலர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகக் கூட ஆகியிருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய பணி நல்லமுறையில் சிறப்பாக நடந்திருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்கவில்லையே. . அதாவது அவர்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்கவில்லையே என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) அவர்களுக்கு வயது 40, 42-ஐத் தாண்டிவிட்டது. இனி புதிதாக எந்த வேலைக்கும் போக முடியாது. அவர்கள் ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகளாக, 15 ஆண்டுகளாக வேலை செய்து விட்டார்கள். அங்கே மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கேரளா மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில். . . . . . .

முற்பகல் 10-55

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதே கருத்தைத்தான் அவரும் சொல்லியிருக்கிறார். புதிதாக ஏதாவது சொல்வதாக இருந்தால் நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : அதாவது கேரளா மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏதாவது பள்ளிக்கூடம் தொடங்கிவிட்டால் 30 நாட்களுக்குள்ளே டீ. ஈ. ஓ. அல்லது சி. ஈ. ஓ. வந்து உட்கார்ந்து அங்கேயுள்ள 'பீப்பிள்ஸ்-டீச்சர்ஸ் ரேஷியோ' ஃபிக்ஸ் செய்து உடனடியாகச் சம்பளம் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி பன்னிரெண்டு ஆண்டுக்காலம் என்ற அந்த அளவுக்கு அவர்கள் வேலை செய்த பிறகும் கூட அவர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்ற கஷ்டத்தினால்தான் இத்தகைய போராட்டத்தைத் தொடங்கி இன்றைக்கு சிறையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த ஆசிரியர்களுக்கு உடனடியாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். சிறையில் இருப்பவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்து ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்,

*மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமாரதாஸ் அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. லாரன்ஸ் அவர்களும், இங்கே எழுப்பி இருக்கிற பிரச்சினை குறித்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அனுமதியுடன் சென்ற ஆண்டிலேயே சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் இந்த ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியத்தை வழங்குவது குறித்து அரசு முடிவெடுத்து அதை விரைவில் நிறை

1992 பிப்ரவரி 5] [திரு. இராம. வீரப்பன்]

வேற்றும் என்று அறிவித்தேன். அந்த அறிவிப்பின் தொடர்ச்சியாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதிலே உடனடியாக ஒரு முடிவு மேற்கொள்ள முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதற்குக் காரணம் இந்தப் பிரச்சினை பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இருக்கின்ற ஒரு குழப்பமான, சிக்கலான பிரச்சினை. முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு பதில் அளிப்பதன் மூலம் அங்கே போராட்டத்திலே ஈடுபடுகிற ஆசிரியர்கள், அல்லது போராட்டத்திலே ஈடுபடவேண்டுமென்று தூண்டுகிற அந்த ஆசிரியர்களுக்குப் பின்னாலே இருக்கின்ற சக்திகள், அதன் மூலம் விவரம் ஒன்றும் புரியாமல் இருக்கின்ற பொது மக்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஒரு விளக்கத்தை முதலிலேயே தெரிவித்து விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக பள்ளிகள் தொடங்குகின்றபோது அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற்றுத் தொடங்க வேண்டும். ஆனால் சிறுபான்மைப் பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் அரசியல் சட்டம் வழங்கி இருக்கிற உரிமையின்படி அரசினுடைய முன்னனுமதி பெறாமல் பள்ளிக்கூடம் தொடங்கலாம். அப்படி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசின் முன்னனுமதியைப் பெறாமல் பள்ளிகள் தொடங்கப்படுகின்றன. தொடங்கப்பட்ட பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களையும் அவர்களே நியமித்துக் கொள்கிறார்கள். நியமித்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்ற உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். இங்கே இருந்துதான் பிரச்சினை தொடங்குகிறது. அரசினுடைய அனுமதி பெறாமல் ஆரம்பித்து, அரசினுடைய அனுமதி பெறாமல் ஆசிரியர்களையும் அங்கே நியமித்துவிட்டு, அவர்களுக்குப் பதவி கொடுத்துவிட்டு அதற்கான ஊதியத்தை அரசாங்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்கிறபோது பிரச்சினை எழுகிறது. அப்படி எழுந்த பிரச்சினையின் மீது 75-ஆம் ஆண்டு என்று நான் கருதுகிறேன், முதல் முறையாக உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு ஆணையைப் பெற்றார்கள். அரசாங்கம் இந்தச் சிறுபான்மைப் பிரிவினர் தொடங்குகிற பள்ளிகளுக்கு அனுமதி வழங்குவதோடு அங்கே அமர்த்தப்படுகிற ஆசிரியர்களுக்குரிய அந்த ஊதியத்தையும் வழங்க வேண்டுமென்று ஒரு முதல் உயர்நீதிமன்ற ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு பள்ளிகள் உயர் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் ஆணைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு தொடர்ந்து அரசாங்கத்திற்கும் அந்த நிர்வாகத்திற்கும் ஒரு போராட்டம் போன்று விவாதங்களும், கடிதப் போக்குவரத்துகளும் நடைபெற்று இதற்கு ஒரு முடிவு பெறாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. ஆகவே, கடந்த ஆளுநர் ஆட்சி இருந்தபோது இதைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு ஒரு குழு நியமித்து அந்தக் குழு சென்ற ஆண்டு 1—6—1991 முதல் இந்தப் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து உரிய தகுதியுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கலாம் என்று முடிவெடுத்தது. அந்த முடிவெடுத்தவுடன், இப்போது பொறுப்பேற்றுக்கொண்டுள்ள நம்முடைய அரசின் காலத்தில் அதாவது சென்ற ஆண்டு மாண்புமிகு

[திரு. இராம. வீரப்பன்] [1992 பிப்ரவரி 5

முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அனுமதியோடு இந்த மன்றத்திலே அறிவித்தேன். அறிவித்தது என்பது, ஏதோ 10 லட்சம், 20 லட்சம், 30 லட்சம் என்ற செலவிலே முடியக்கூடிய காரியம் அல்ல. அவர்கள் கேட்கிற தொகையை வழங்கினால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 கோடி ரூபாய் வேண்டும். அதிலேதான் வருகிறது சிக்கல் அதைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமாரதாஸ் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். .

முற்பகல் 11-00

1991-ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து நாம் இப்போது தருகிறோம் என்று ஒத்துக் கொண்டதற்கே ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் இரண்டு கோடியே 59 அலட்சம் ரூபாய் செலவாகும். நீங்கள் சொல்கிற கணக்குப்படி பின்னாலே போனால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் வேண்டும். ஐந்து கோடியா 50 கோடியா என்பது மட்டும் பிரச்சினை அல்ல. ஆனால் அரசைக் கேட்காமல், அரசின் அனுமதியைப் பெறாமல், தனிப்பட்டவர்கள் அவர்களாகவே நிறுவனங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு, ஆசிரியர்களைப் பணியில் அமர்த்திக்கொண்டு, 'அரசாங்கமே, நீ சம்பளத்தைத் தருகிறாயா இல்லையா?' என்று சொல்லி அரசாங்கத்தைக் கேட்பதும், அரசாங்கத்தை நிர்பந்தப் படுத்துவதும், இல்லையானால் வேலை நிறுத்தம் செய்வதும் என்ற போக்கிலே, மிரட்டுகிற போக்கிலே நடந்து கொள்வது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் போன்றவர்களைக் கேரோ, செய்வது இதற்கு தூண்டிவிடுகின்ற முறையில் சில அரசியல் கட்சிகள் பின்னாலே நிற்பது போன்றவை நியாயமான காரியமா என்பதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும், சட்ட மன்றத்திற்கும் பொது மக்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள, கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

என்றாலும், அரசின் கல்வித் துறையும் நிதித் துறையும் இப்போது மிகத் தீவிரமாக பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சினை, அவர்கள் இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு துறை எடுத்திருக்கின்ற கணக்கின் படி சுமார் 746 ஆசிரியர்கள், 332 பள்ளிக்கூடங்களிலே பணியாற்றுகிறவர்கள், அவர்களுக்கு எப்படி ஊதியத்தைப் பிரித்து வழங்குவது. ஒரு ஆசிரியருக்கு எத்தனை மாணவர்கள் என்று நிர்ணயிப்பது என்ற பிரச்சினையை விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மிக விரைவிலே முடிவெடுத்து அரசு அறிவிக்கும். ''ஆக்கப் பொறுத்தது கொஞ்சம் ஆறப் பொறுக்க வேண்டும்'' என்று மாத்திரம் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த பிரச்சினை

சட்டமன்றப் பேரவை LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1992 பிப்ரவரி 5] [திரு. இராம வீரப்பன்]

யில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகத் தெளிவாக இந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியத்தை வழங்கலாம் என்று அனுமதி அளித்துவிட்டதற்குப் பிறகு அது முறைப்படி, நியாயப்படி, சட்டப்படி வழங்குவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. விரைவிலே அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : நான் இதிலே கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே வேண்டாம். நான் ஒன்றைச் சொல்லிவிடுகிறேன். இதிலே வேண்டாம். ஆணை வழங்கப்படும் என்று அமைச்சர் சொல்லிவிட்டார். அதற்கு அடுத்து நடைமுறைப் பிரச்சினை. இதில் நீங்கள் பேசிவிட்டீர்கள்.

3. தகவல் கோரல்

உறுப்பினர் கொடுத்துள்ள உரிமைப் பிரச்சினை குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் நேற்றையதினம் என்னிடத்திலே ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொடுத்திருந்தார். அந்த உரிமைப் பிரச்சினை முறையாக இல்லை என்று நான் அனுமதி மறுத்திருந்தேன். அதற்கு மேற்கொண்டு சில விளக்கங்கள் இன்றையதினம் என்னிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறார். அது என்னுடைய ஆய்விலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இளம்வழுதி : ஸ்பீக்கர், சார்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து, திரு. ம. சின்னசாமி,

திரு. இளம்வழுதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய தீர்ப்புக்கு மேலே பேச்சு கிடையாது. என்னுடைய ஆய்விலே இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) சொல்வதைக் கேளுங்கள் என்னுடைய ஆய்விலே இருக்கிறது. நீங்கள் அதிலே என்ன பேச வேண்டியிருக்கிறது? (குறுக்கீடு) திரு. இளம்வழுதி உட்காருங்கள்,

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS